

ГЛАВА III.

Полска кжща.

Селската кжща въ Знеполско, Радомирското краище, Грахово и Високъ.

Селската кжща въ някои отъ тѣзи области като Знеполе, представлява особенъ интересъ поради обстоятелството, че тукашното население почти изключително работи като майстори строители по сградитѣ изъ цѣла България, Сърбия, Влашко и Унгария. Това е създадо отъ тукашнитѣ хора добрѣ школувани и опитни майстори, което личи въ жилищната кжща отъ този край, специално Знеполското, гдѣто се срещатъ много и разнообразни форми, които съ свобода и вещина сж приложени по начинъ, че всѣка почти сграда има своята индивидуалност.

Тука до скоро е била запазена и оная стопанско-икономична форма на общежитието, която е била характерна въ миналото за славянитѣ изобщо и частно за насъ българитѣ — задругата. Подъ нейно влияние тука се виждатъ опититѣ да се създадатъ въ жилищната кжща повече отъ две евентуално три пространства, съ други думи да се навлезе, по отношение на разпределението, въ по нова фаза на развитие. Това изпъква като особена и трудна задача въ развитието на б. с. к. особено като се вземе предвидъ, че въ страната и до днешенъ день никждѣ не виждаме да е направено нито крачка напредъ отъ оня архаиченъ типъ на двупространныя жилищен сграда. Така оформена я виждаме пренесена отъ майсторитѣ отъ този край въ села отдалечени отъ тука, села въ които Знеполскитѣ майстори сж работили.

Въ тази насока сж постигнати две принципни рѣшения: първото е като сж придадени новитѣ пространства въ непосредствена органическа връзка съ първичното помещение на огнището (обр. 16.) и второто като сж съединени две самостоятелни дву — и трипростран-